

Stories of the Talmudic Rabbis

Babylonian Talmud Tractates Berakhot and Shabbat

Rabbi Roly Matalon
November 2019–April 2020

B'NAI
JESHURUN

רבי אלעזר חלש, על
 לגביה רבי יוחנן. חזא דהנה קא גיי בבית אפל, גלייה
 לדרעיה ונפל נהורא. חזיה דהנה קא בכי רבי אלעזר.
 אמר ליה: אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא
 אפשט - שנינו: ואחד המרבה ואחד הממעיט ובכלבד
 שיכון לבו לשמים! ואי משום מזוני - לא כל אדם
 זוכה לשתי שלחנות! ואי משום בגי - דין גרמא
 דעשראה ביר. אמר ליה: להאי שופרא דבלי בעפרא
 קא בכינא. אמר ליה: על דא נדאי קא בכית, ובכו
 תרניהו. אדהכי והכי, אמר ליה: חביבין עליה יסורין?
 אמר ליה: לא הן ולא שחרן. אמר ליה: הב לי ידך, יהב ליה ידיה ואוקמיה.

ברכות ד:

יהנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו
 קא מצערו ליה טובא, הנה קא בעי רבי מאיר רחמי
 עלוניהו כי תיכי דלימותו. אמרה ליה ברוךא דביתהו:
 מאי דעתך? - משום דכתיב: "יתמו חטאים", מי כתיב
 'חוטאים'?! חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא:
 "ורשעים עוד אינם", כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד
 אינם? אלא, בעי רחמי עלוניהו דלהדרו בתשובה -
 ורשעים עוד אינם". בעא רחמי עלוניהו ונהדרו
 בתשובה.

ברכות י.

מעשה דברוריא - שפעס אחת
 ליגלה על שאמרו חכמים (קדושין
 פ, ב): נשים דעתן קלות הן עליהו,
 ואמר לה: חייך, סופך להודות
 לדבריהם. וזה לאחד מתלמידיו לנסותה
 לדבר עזרה, והפליז בה ימים רבים עד
 שנחלצה, וכשנודע לה חנקה עזמה,
 וערק רבי מאיר מחמת כסופה.
 רש"י עבודה זרה יח:

R. Eleazar fell ill and R. Yohanan went in to visit him. He noticed that he was lying in a dark room, and he bared his arm and light radiated from it. Thereupon he noticed that R. Eleazar was weeping, and he said to him: Why do you weep? Is it because you did not study enough Torah? Surely we learnt: The one who sacrifices much and the one who sacrifices little have the same merit, provided that the heart is directed to heaven. Is it perhaps lack of sustenance? Not everybody has the privilege to enjoy two tables. Is it perhaps because of [the lack of] children? This is the bone of my tenth son! — He replied to him: I am weeping on account of this beauty that is going to rot in the earth. He said to him: On that account you surely have a reason to weep; and they both wept. In the meanwhile he said to him: Are your sufferings welcome to you? — He replied: Neither they nor their reward. He said to him: Give me your hand, and he gave him his hand and he raised him.

Berakhot 5b

There were once some highwaymen in the neighborhood of R. Meir who caused him a great deal of trouble. R. Meir accordingly prayed that they should die. His wife Beruria said to him: How do you make out [that such a prayer should be permitted]? Because it is written Let *hatta'im* cease? Is it written *hot'im*? It is written *hatta'im*! Further, look at the end of the verse: and let the wicked men be no more. Since the sins will cease, there will be no more wicked men! Rather pray for them that they should repent, and there will be no more wicked. He did pray for them, and they repented.

Berakhot 10a

The story of Beruriah refers to the fact that she once made fun of the saying of the rabbis, 'Women are light headed.' Rabbi Meir scolded her, "By your life, you will end up admitting their words." He then commanded one of his students to seduce her to sin. The student pleaded with her for many days until she submitted, and when she found out [the true story] she strangled herself. Rabbi Meir fled to Babylon out of shame.

Rashi, Avodah Zarah 18b

א "אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי: מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל? שנאמר "והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי", 'תפלתם' לא נאמר אלא 'תפלתי', מכאן שהקדוש ברוך הוא מתפלל. מאי מצלי? אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב: יהי רצון מלפני שייכבשו רחמי את כעסי, ויגולו רחמי על מדותי, ותתנהג עם בני במדת רחמים, ואכנס להם לפנים משורת הדין. תניא, אמר רבי ישמעאל בן אלישע: פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים, וראיתי אכתריאל יה' ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי: ישמעאל בני, ברכני! - אמרתי לו: יהי רצון מלפני שייכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ותתנהג עם בני במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין, ונענע לי בראשו. וקמ שמע לן בשלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניו.

R. Johanan says in the name of R. Yose: How do we know that the Holy One recites prayers? Because it says: *Even them will I bring to My holy mountain and make them joyful in My house of prayer (beit tefillati)*. It is not said, ‘their prayer’, but ‘*My prayer*’; hence [you learn] that the Holy One says prayers. What does God pray? - R. Zutra b. Tobi said in the name of Rab: ‘May it be my will that My mercy may suppress My anger, and that My mercy may prevail over My [other] attributes, so that I may deal with My children in the attribute of mercy and, on their behalf, stop short of the limit of strict justice’. It was taught: R. Ishmael b. Elisha says: I once entered into the innermost part [of the Sanctuary] to offer incense and saw Akathriel Yah, the Lord of Hosts, seated upon a high and exalted throne. He said to me: Ishmael, My son, bless Me! I replied: May it be Your will that Your mercy may suppress Your anger and Your mercy may prevail over Your other attributes, so that You mayest deal with Your children according to the attribute of mercy and may, on their behalf, stop short of the limit of strict justice! And He nodded to me with His head. Here we learn that the blessing of an ordinary person must not be considered lightly in your eyes.

דאָבוה דשמואל הוּו קא
 מפקדי גביה זוני דיתמי, כי נח נפשיה לא הוה שמואל
 גביה. הוּו קא קרו ליה בר אכיל זוני דיתמי. אול
 אבתריה לחצר מות. אמר להו: בעינא אבא. אמרו
 ליה: אבא טובא איכא הקא. אמר להו: בעינא אבא בר אבא. אמרו ליה: אבא
 בר אבא נמי טובא איכא הקא. אמר להו: בעינא אבא בר אבא אבוה דשמואל,
 היכא? אמרו ליה: סליק למתיבתא דרקיעא. אדהכי חזייה ללוי דיתבי אבראי.
 אמר ליה: אמאי יתבת אבראי, מאי טעמא לא סלקת? אמר ליה, דאמרי לי:
 כל כי הנה שני דלא סליקת למתיבתא דרבי אפס ואחלישתיה לדעתיה - לא
 מעיילין לך למתיבתא דרקיעא. אדהכי והכי אתא אבוה, חזייה דהוה קא
 בכי ואחיד. אמר ליה: מאי טעמא קא בכית? אמר ליה: דלעגל קא אתית. מאי
 טעמא אחיכת? - דחשיבת בהאי עלמא טובא, אמר ליה: אי חשיבנא - נעילוח
 ללוי, נעילוחו ללוי. אמר ליה: זוני דיתמי היכא? אמר ליה: זיל שקלינהו
 באמתא דרתא, עילאי ותתאי - דידן, ומיצעי - דיתמי. אמר ליה: מאי טעמא עבדת?
 הקיז - אמר ליה: אי גובי גבי - מגובי מדינן, אי אכלה ארעא - אכלה מדינן.

ברכות יוז:

The father of Samuel had some money belonging to orphans deposited with him. When he died, Samuel was not with him, and they called him, 'The son who consumes the money of orphans'. So he went after his father to the cemetery, and said to them [the dead]. I am looking for Abba. They said to him: There are many Abbas here. I want Abba b. Abba, he said. They replied: There are also several Abbas b. Abba here. He then said to them: I Want Abba b. Abba the father of Samuel; where is he? They replied: He has gone up to the Academy of the Sky. Meanwhile he saw Levi sitting outside. He said to him: Why are you sitting outside? Why have you not gone up [to heaven]? He replied: Because they said to me: For as many years as you did not go up to the academy of R. Efes and hurt his feelings, we will not let you go up to the Academy of the Sky. Meanwhile his father came. Samuel observed that he was both weeping and laughing. He said to him: Why are you weeping? He replied: Because you are coming here soon. And why are you laughing? Because you are highly esteemed in this world. He thereupon said to him: If I am esteemed, let them take up Levi; and they did take up Levi. He then said to him: Where is the money of the orphans? He replied: Go and you will find it in the case of the millstones. The money at the top and the bottom is mine, that in the middle is the orphans' He said to him: Why did you do like that? He replied: So that if thieves came, they should take mine, and if the earth destroyed any, it should destroy mine.

Berakhot 18b

וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקרו. כיון שראו אותם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידיו: גר ישראל, עמוד הימיני, פטיש החזק, מפני מה אתה בוכה? אמר להם: אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי, שהיום כאן ומחר בקבר, שאם כועס עלי – אין כעסו כעס עולם, ואם אוסרני – אין איסורו איסור עולם, ואם ממיתני – אין מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון – אף על פי כן הייתי בוכה; ועכשיו שמוליכים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, שאם כועס עלי – כעסו כעס עולם, ואם אוסרני – איסורו איסור עולם, ואם ממיתני

– מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולא לשחדו בממון; ולא עוד, אלא שיש לפני שני דרכים, אחת של בן עדר ואחת של גיהנם, ואני יודע באיזו מוליכים אותי – ולא אבכה? אמרו לו: רבינו, ברכנו! אמר להם: יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו: עד כאן?! – אמר להם: ולוא! תדעו, כשאדם עובר עבירה אומר: "שלא יראני אדם". ובשעת פטירתו, אמר להם: פנו כלים מפני הטומאה, והכיניו כסא לחזקתו מלך יהודה שבא.

ברכות כז:

When Rabban Yohanan ben Zakkai fell ill, his disciples went in to visit him. When he saw them he began to weep. His disciples said to him: Lamp of Israel, pillar of the right hand, mighty hammer! Wherefore weepest thou? He replied: If I were being taken today before a human king who is here today and tomorrow in the grave, whose anger if he is angry with me does not last for ever, who if he imprisons me does not imprison me for ever and who if he puts me to death does not put me to everlasting death, and whom I can persuade with words and bribe with money, even so I would weep. Now that I am being taken before the supreme King of Kings, the Holy One, blessed be He, who lives and endures for ever and ever, whose anger, if He is angry with me, is an everlasting anger, who if He imprisons me imprisons me for ever, who if He puts me to death puts me to death for ever, and whom I cannot persuade with words or bribe with money — nay more, when there are two ways before me, one leading to Paradise and the other to Gehinnom, and I do not know by which I shall be taken, shall I not weep? They said to him: Master, bless us. He said to them: May it be [God's] will that the fear of heaven shall be upon you like the fear of flesh and blood. His disciples said to him: Is that all? He said to them: If only [you can attain this]! You can see [how important this is], for when a man wants to commit a transgression, he says, I hope no man will see me. At the moment of his departure he said to them: Remove the vessels so that they shall not become unclean, and prepare a throne for Hezekiah the king of Judah who is coming.

Berakhot 28b

יבשעה שהוציאו את רבי
 עקיבא להריגה ומן קריאת שמע היה, והיו סורקים את
 בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול
 מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן?
 אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה "בכל
 נפשך" – אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבא
 לידי ואקיימו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימו! היה
 מאריך ב'אחד' עד שיצתה נשמתו ב'אחד'. יצתה
 בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך
 ב'אחד'. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא:
 יוז תורה וזו שכרה? "ממתי ידך ה' ממתי וגו'!" –
 אמר להם: "חלקם בחיים". יצתה בת קול ואמרה:
 אשריך רבי עקיבא שאמה מזומן לחיי העולם הבא.

ברכות סא:

When R. Akiba was taken out for execution, it was the hour for the recital of the Shema', and while they combed his flesh with iron combs, he was accepting upon himself the kingship of heaven. His disciples said to him: Our teacher, even to this point? He said to them: All my days I have been troubled by this verse, 'with all thy soul', [which I interpret,] 'even if He takes thy soul'. I said: When shall I have the opportunity of fulfilling this? Now that I have the opportunity shall I not fulfill it? He prolonged the word ehad until he expired while saying it. A bath kol went forth and proclaimed: Happy art thou, Akiba, that thy soul has departed with the word ehad! The ministering angels said before the Holy One, blessed be He: Such Torah, and such a reward? [He should have been] from them that die by Thy hand, O Lord. He replied to them: Their portion is in life. A bat kol went forth and proclaimed, Happy art thou, R. Akiba, that thou art destined for the life of the world to come.

Berakhot 61b

דאָמער רב יהודה אָמער רב: מאי דְכָתִיב "הוֹדִיעֲנִי ה' קִצִּי וּמִדַּת יָמֵי מָה הִיא אֲדַעָה מָה חֲדָל אָנִי", אָמער דוד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "הוֹדִיעֲנִי ה' קִצִּי" – אָמער לוֹ: גּוֹרָה הִיא מִלִּפְנֵי שְׁאֵין מוֹדִיעִין קִצּוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם. "וּמִדַּת יָמֵי מָה הִיא" – גּוֹרָה הִיא מִלִּפְנֵי שְׁאֵין מוֹדִיעִין מִדַּת יָמָיו שֶׁל אָדָם. "וְאֲדַעָה מָה חֲדָל אָנִי" – אָמער לוֹ: יְבִשְׁבֶּת תָּמוּת. – אָמוּת בְּאַחַד בְּשִׁבְתָּ! – אָמער לוֹ: כָּבֵר הִגִּיעַ מַלְכוּת שְׁלֹמֹה בֶּנֶךְ, יֵאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּחִבְרֹתָהּ אֲפִילוֹ כְּמֵלֶךְ נִימָא. – אָמוּת בְּעָרֵב שִׁבְתָּ! – אָמער לוֹ: "כִּי טוֹב יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֶלֶף" יֵטוֹב לִי יוֹם אֶחָד שְׁאַתָּה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מֵאֶלֶף עוֹלוֹת שְׁעֵתִיד שְׁלֹמֹה בֶּנֶךְ לְהִקְרִיב לִפְנֵי עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.

כָּל יוֹמָא דְשִׁבְתָּא הָוָה יְתִיב וְגָרִיס כּוּלֵי יוֹמָא, הֵהוּא יוֹמָא דְבָעִי לְמֵינַח נְפִשָּׁיהָ קָם מֵלֶאךָ הַמֶּנֶח קָמִיהָ וְלֹא יָבִיל לִיָּה, דְּלֹא הָוָה פֶּסֶק פּוּמִיָּה מִגִּירָסָא. אָמער: מאי אָעִבִיד לִיָּה? הָוָה לִיָּה בּוֹסְתָנָא אַחוּרֵי בֵיתָהּ, אַתָּא מֵלֶאךָ הַמֶּנֶח סָלִיק וּבְחִישׁ בְּאִלְגִּי, גִּפְק לְמִיחּוּזֵי. הָוָה סָלִיק בְּדִרְגָּא, אִיפְחִית דִּרְגָּא מִתּוֹתִיָּה, אִישְׁתִּיק וְנָח נְפִשָּׁיהָ. שְׁלַח שְׁלֹמֹה לְבִי מִדְּרָשָׁא: אָבָא מַת וּמוּטָל בְּחֻמָּה, וּכְלָבִים שֶׁל בֵּית אָבָא רָעִבִים, מָה אָעֲשֶׂה? שְׁלַחוּ לִיָּה: "חֲתוּף גְּבִלָה וְהִנַּח לִפְנֵי הַכְּלָבִים, זָאבִיךָ – הִנַּח עָלָיו כֶּפֶר אוֹ תִינוּק וְטִלְטִלוּ.

עֲבַת ל.

Rab Judah said in Rab's name, viz.; what is meant by the verse, Lord, make me to know mine end, and the measure of my days, what it is; let me know how frail I am. David said before the Holy One, blessed be He, 'Sovereign of the Universe! Lord, make me to know mine end.' 'It is a decree before Me,' replied He, 'that the end of a mortal is not made known.' 'And the measure of my days, what it is' - it is a decree before Me that a person's span [of life] is not made known.' 'Let me know how frail [hadel] I am.' Said He to him. 'Thou wilt die on the Sabbath.' 'Let me die on the first day of the week!' 'The reign of thy son Solomon shall already have become due, and one reign may not overlap another even by a hairbreadth.' 'Then let me die on the eve of the Sabbath!' Said He, 'For a day in thy courts is better than a thousand': better is to Me the one day that thou sittest and engagest in learning than the thousand burnt-offerings which thy son Solomon is destined to sacrifice before Me on the altar.' Now, every Sabbath day he would sit and study all day. On the day that his soul was to be at rest, the Angel of death stood before him but could not prevail against him, because learning did not cease from his mouth. 'What shall I do to him?' said he. Now, there was a garden before his house; so the Angel of death went, ascended and soughed in the trees. He [David] went out to see: as he was ascending the ladder, it broke under him. Thereupon he became silent [from his studies] and his soul had repose. Then Solomon sent to Beth Hamidrash: My father is dead and lying in the sun; and the dogs of my father's house are hungry; what shall I do? They sent back, Cut up a carcase and place it before the dogs; and as for thy father, put a loaf of bread or a child upon him and carry him away.

Shabbat 30a

דִּיתְבִּי רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וַיְתִיב יְהוּדָה
בֶּן גָּרִים גְּבִייהוּ. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר: כַּמָּה גָּאִים
מַעֲשִׂיהֶן שֶׁל אוֹמָה זוֹ: תִּקְנוּ שְׁוֹקִים, תִּקְנוּ גְּשָׁרִים,
תִּקְנוּ מִרְחָצוֹת. רַבִּי יוֹסִי שֶׁתֵּק. גִּעְגָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְאָמַר: כָּל מָה שֶׁתִּקְנוּ
– לֹא תִקְנוּ אֶלָּא לְצוּרָף עֶצְמָן, הַתִּקְנוּ שְׁוֹקִין – לְהוֹשִׁיב בָּהֶן זִנּוּת, מִרְחָצוֹת
– לְעֵדֶן בָּהֶן עֶצְמָן, גְּשָׁרִים – לִיטוֹל מִהֶן מַכָּס. הֵלֵךְ יְהוּדָה בֶּן גָּרִים וְסִיפֵר
דְּבָרֵיהֶם, וְנִשְׁמְעוּ לַמַּלְכוּת. אָמְרוּ: יְהוּדָה שְׁעִילָה – יִתְעַלָּה, יוֹסִי שְׁשֶׁתֶּק – יִגְלָה
לְצִיפּוֹרִי, שְׁמַעוֹן שְׁגִיגָה – יִהְרֵג. וְאֵזֶל הוּא וּבְרִיָּה טָשׁוּ בִּי מִדְּרָשָׁא. כָּל יוֹמָא הָוָה
מֵיִיתִי לְהוּ דְּבִיתָהּוּ רִיפְתָּא וּכְנוֹזָא דְּמֵיָא וּכְרַכִּי. כִּי
תִּקְיָי גְּזִירְתָּא, אָמַר לִיה לְבְרִיָּה: יוֹשִׁים דַּעֲתָן קָלָה
עֲלֵיהֶן, דִּילְמָא מַצְעָרִי לָהּ וּמַגְלִיָּא לָן. אֲזִלוּ טָשׁוּ
בַּמַּעֲרָתָא. אִיתְרַחֲשׁ גִּיסָא אִיבְרִי לְהוּ חֲרוּבָא וְעִינָא
דְּמֵיָא. וְהוּ מְשַׁלְחִי מְגִיָּהּוּ, וְהוּ יִתְבִּי עַד צִוְּאֲרִיָּהּוּ
בְּחָלָא, כּוֹלִי יוֹמָא גָּרְסִי, בְּעֵידֶן צִלּוּנִי לְבָשׁוּ מִיכְסוֹ
וּמַצְלוּ, וְהִדֵּר מְשַׁלְחִי מְגִיָּהּוּ כִּי הִיכִי דִּלְא לִיבְלוּ.
אִיתְבוּ תְּרִיסֵר שְׁנֵי בַּמַּעֲרָתָא. אָתָּא אֲלֵיהֶן וָקָם
אִפִּיתְחָא דַּמַּעֲרָתָא, אָמַר: מָאן לוֹדְעִיָּה לְבֵר יוֹחִי דְּמִית
קִיסֵר וּבִטִּיל גְּזִירְתִּיהָ? נִפְקוּ. חֲזוּ אֵינְשֵׁי דְקָא כְּרַבִּי
וְזִרְעִי, אָמַר: "מִנְיָחִין תְּנִי עוֹלָם וְעוֹסְקִין בְּחַיִּי שְׁעָה!
כָּל מְקוֹם שְׁנוֹתֵינוּן עִיגִיהֶן – מִיד גְּשָׁרָי. יִצְתָה בֵּת
קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם: לְהַחֲרִיב עוֹלָמִי יִצְאָתְמוּ? חִזְרוּ
לְמַעֲרָתְכֶם! הַדּוֹר אֲזוּל. אִיתְבוּ תְּרִיסֵר יִרְחֵי שֶׁתָּא.
אָמְרִי: מִשְׁפָּט רְשָׁעִים בְּגִיָּהֶם – שְׁנִים עָשָׂר חֲדָשׁ.
יִצְתָה בֵּת קוֹל וְאָמְרָה: צֵאוּ מִמַּעֲרָתְכֶם! נִפְקוּ, כָּל
הֵיכָא דְהָוָה מְחִי רַבִּי אֶלְעָזָר – הָוָה מָסִי רַבִּי שְׁמַעוֹן.
אָמַר לוֹ: בְּנִי, דִּי לְעוֹלָם אָנִי וְאַתָּה. בְּהַדִּי פְּנִיָּא דַּמַּעֲלִי
שְׁבִתָּא חֲזוּ הָהוּא סָבָא דְהָוָה נְקִיט תְּרִי מְדַאנִי אָסָא,
וְרֵהִיט בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. אָמְרוּ לִיה: הֲנִי לָמָּה לָךְ? – אָמַר
לָהּ: לְכַבּוֹד שְׁבִת. – וְתִסְגִּי לָךְ בַּחֲדָּ? – חַד כְּנַגְד
"זְכוֹר", וְחַד כְּנַגְד "שְׁמוֹר". – אָמַר לִיה לְבְרִיָּה:
חֲזִי כַּמָּה חֲבִיבִין מִצּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל! יִתִּיב דַּעֲתִיָּהּוּ.

R. Judah, R. Jose, and R. Simeon were sitting, and Judah, a son of proselytes, was sitting near them. R. Judah commenced [the discussion] by observing, 'How fine are the works of this people! They have made streets, they have built bridges, they have erected baths.' R. Jose was silent. R. Simeon b. Yohai answered and said, 'All that they made they made for themselves; they built market-places, to set harlots in them; baths, to rejuvenate themselves; bridges, to levy tolls for them.' Now, Judah the son of proselytes went and related their talk, which reached the government. They decreed: Judah, who exalted [us], shall be exalted, Jose, who was silent, shall be exiled to Sepphoris; Simeon, who censured, let him be executed.

He and his son went and hid themselves in the Beth Hamidrash, [and] his wife brought him bread and a mug of water and they dined. [But] when the decree became more severe he said to his son, Women are of unstable temperament: she may be put to the torture and expose us.' So they went and hid in a cave. A miracle occurred and a carob-tree and a water well were created for them. They would strip their garments and sit up to their necks in sand. The whole day they studied; when it was time for prayers they robed, covered themselves, prayed, and then put off their garments again, so that they should not wear out. Thus they dwelt twelve years in the cave. Then Elijah came and stood at the entrance to the cave and exclaimed, Who will inform the son of Yohai that the emperor is dead and his decree annulled? So they emerged. Seeing a man ploughing and sowing, they exclaimed, 'They forsake life eternal and engage in life temporal!' Whatever they cast their eyes upon was immediately burnt up. Thereupon a Heavenly Echo came forth and cried out, 'Have ye emerged to destroy My world: Return to your cave!' So they returned and dwelt there twelve months, saying, 'The punishment of the wicked in Gehenna is [limited to] twelve months.' A Heavenly Echo then came forth and said, 'Go forth from your cave!' Thus; they issued: wherever R. Eleazar wounded, R. Simeon healed. Said he to him, 'My son! You and I are sufficient for the world.' On the eve of the Sabbath before sunset they saw an old man holding two bundles of myrtle and running at twilight. What are these for?' they asked him. 'They are in honour of the Sabbath,' he replied. 'But one should suffice you'?-One is for 'Remember-' and one for 'Observe.' Said he to his son, 'See how precious are the commandments to Israel.' Thereat their minds were tranquilized.

שמע רבי פנחס בן יאיר חתניה
ונפק לאפיה, עייליה לבי בגיה הנה קא אריף ליה לבישריה, חוי דהנה ביה
פילי בגופיה, הנה קא בכי, וקא נתרו דמעט עיניה וקמצוחא ליה. אמר לו:
אוי לי שראיתיך בכך! – אמר לו: אשריה שראיתיך בכך, שאילמלא לא ראיתי
בכך – לא מצאתי בי כך. דמעיקרא כי הנה מקשי רבי שמעון בן יוחי קושא
– הנה מפרק ליה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי, לסוף כי הנה מקשי רבי
פנחס בן יאיר קושא – הנה מפרק ליה רבי שמעון בן יוחי עשרין וארבעה פירוקי.

ג. אמר: הואיל ואיתרתיש גיסא – סאיזיל אתקין מילתא, דכתיב "ויבא יעקב
שלם" ואמר רב: שלם בגופו, שלם בממונו, שלם בתורתו. "ויחן את פני העיר"
אמר רב: מטבע תיקון להם, ושמואל אמר: "שווקים תיקון להם, ורבי יוחנן אמר:
מרחצאות תיקון להם. אמר: איכא מילתא דבעי לתקוני? – אמרו ליה: איכא
דוכתא דאית ביה ספק טומאה.

ואית להו צערא לכהנים לאקופי. אמר: איכא איגיש
דידע דאיתחזק הקא טהרה? אמר ליה ההוא סבא:
קאן קיצץ בן זכאי תורמסי תרומה. עבד איהו גמי
הכי, כל היכא דהוה קשי – טהריה, וכל היכא דהוה
רפי – צינייה. אמר ההוא סבא: טיהר בן יוחי בית
הקברות! – אמר לו: אילמלי לא היית עמנו, ואפילו
היית עמנו ולא נמנית עמנו – יפה אתה אומר. עכשיו
שהיית עמנו ונמנית עמנו, יאמרו: זונות מפרכסות זו
את זו, תלמידי חכמים לא כל שכן? יהב ביה עיניה,
ונח נפשיה. ופק לשוקא, חזייה ליהודה בן גרים, אמר:
עדיין יש לזה בעולם? נתן בו עיניו, ועשהו גל של
עצמות.

שבת לג: – כד.

R. Pinhas b. Ya'ir his son-in-law heard [thereof] and went out to meet him. He took him into the baths and massaged his flesh. Seeing the clefts in his body he wept and the tears streamed from his eyes. 'Woe to me that I see you in such a state!' he cried out. 'Happy are you that you see me thus,' he retorted, 'for if you did not see me in such a state you would not find me thus [learned]. For originally, when R. Simeon b. Yohai raised a difficulty, R. Pinhas b. Ya'ir would give him thirteen answers, whereas subsequently when R. Pinhas b. Ya'ir raised a difficulty, R. Simeon b. Yohai would give him twenty-four answers. Since a miracle has occurred, said he, let me go and amend something, for it is written, and Jacob came whole [to the city of Shechem], which Rab interpreted. Bodily whole [sound], financially whole, and whole in his learning. And he was gracious to the city., Rab said: He instituted coinage for them. Samuel said: He instituted markets for them; R. Yohanan said: He instituted baths for them. Is there ought that requires amending? he asked. There is a place of doubtful uncleanness, he was informed, and priests have the trouble of going round it. Said he: Does any man know that there was a presumption of cleanness here? A certain old man replied, Here [R. Yohanan] b. Zakkai cut down lupines of terumah. So he did likewise. Wherever it (the ground) was hard he declared it clean, while wherever it was loose he, marked it out. Said a certain old man. The son of Yohai has purified a cemetery! Said he, Had you not been with us, even if you have been with us but did not vote, you might have said well. But now that you were with us and voted with us, It will be said, [Even] whores paint one another; how much more so scholars! He cast his eye upon him, and he died. Then he went out into the street and saw Judah, the son of proselytes: 'That man is still in the world!' he exclaimed. He cast his eyes upon him and he became a heap of bones.

Shabbat 33b-34a

דְּרַבִּי

עֲקִיבָא הָוִיא לִיה בְּרַתָּא, אָמְרִי לִיה כְּלָדָאִי: הָהוּא
יוֹמָא דְעֵיילָה לְבִי גֻנָּא – טָרִיק לָה חִיּוּא וּמִיתָא. הָהוּ
דְּאִיגָא אֲמִילָתָא טוֹבָא. הָהוּא יוֹמָא שְׁקָלָתָא לְמַכְבָּנָתָא,
דְּצָתָא בְּגוּדָא, אִיתְרַמִּי אִיתִיב בְּעֵינֵיה דְּחִיּוּא. לְצַפְרָא
כִּי קָא שְׁקָלָה לָה – הָהוּ קָא סָרִיף וְאִתִּי חִיּוּא בְּתַרְה. אָמַר לָה אָבוּהּ: מָאִי עֲבַדְתָּ
– אָמַרָה לִיה: בְּפִנְיָא אָתָא עֲנִיא, קָרָא אַפְכָא, וְהוּוּ טָרִידִי כּוּלִי עֲלָמָא
בְּסַעוּדָתָא, וְלִיכָא דְשִׁמְעִיה. קֹאֲמִנָא, שְׁקָלְתִי לְרִיסְתָנָאִי דִּיהָבִית לִי,
יְהִבְתִּיה נִיְהָלִיה. אָמַר לָה: מְצוּה עֲבַדְתָּ! נָפַק רַבִּי עֲקִיבָא וְדַרְשׁ: "וְצִדְקָה תַצִּיל
מִמּוֹת" וְלֹא מִמִּיתָה מְשִׁנָּה, אֲלֵא מִמִּיתָה עֲצָמָה.

שְׁכַת קִנּוּ:

R. Akiba had a daughter. Now, astrologers told him, On the day she enters the bridal chamber a snake will bite her and she will die. He was very worried about this. On that day [of her marriage] she took a brooch [and] stuck it into the wall and by chance it penetrated [sank] into the eye of a serpent. The following morning, when she took it out, the snake came trailing after it. 'What did you do?' her father asked her. 'A poor man came to our door in the evening.' she replied, 'and everybody was busy at the banquet, and there was none to attend to him. So I took the portion which was given to me and gave it to him. 'You have done a good deed,' said he to her. Thereupon R. Akiba went out and lectured: 'But charity delivereth from death': and not [merely] from an unnatural death, but from death itself.

Shabbat 156b

יֹאמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה: מִיָּמַי לֹא נִצְחָנִי
 אָדָם חוּץ מֵאִשָּׁה תִּינוּקָה וְתִינוּקָה מֵאִי הִיא? פַּעַם
 אַחַת נִתְאַרְחָתִי אֶצֶל אַכְסֵנְיָא אַחַת, עָשְׂתָה לִּי פוֹלִין.
 בַּיּוֹם רִאשׁוֹן אֲכָלְתִּים וְלֹא שִׁירְתִּי מִהֵן כָּלוּם, שְׁנִיָּה
 וְלֹא שִׁירְתִּי מִהֵן כָּלוּם. בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי הִקְדִּיחְתָּן בַּמֶּלַח.
 כִּיּוֹן שִׁטְעַמְתִּי – מִשְׁכַּחְתִּי יָדִי מִהֵן. אָמְרָה לִּי: רַבִּי,
 מִפְּנֵי מָה אֵינְךָ סוֹעֵד? אָמַרְתִּי לָהּ: כִּבְרַת סַעֲדָתִי
 מִבְּעוֹד יוֹם. אָמְרָה לִּי: הִיא לָךְ לְמִשּׁוֹךְ יָדֶיךָ מִן הַפֶּתַח!
 – אָמְרָה לִּי: רַבִּי, שָׂמָא לֹא הִנַּחַת פָּאָה בְּרֵאשׁוֹנִים?
 וְלֹא כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמִים: יֵאֵין מְשִׁירִין פָּאָה בְּאֵילָפֶס,
 אֲבָל מְשִׁירִין פָּאָה בְּקַעֲרָה. תִּינוּקָה מֵאִי הִיא? פַּעַם
 אַחַת הֵייתִי מִהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ, וְהִיתָה דֶּרֶךְ עוֹבֶרֶת בְּשָׂדֶה
 וְהֵייתִי מִהֵלֶךְ בָּתָּה. אָמְרָה לִּי תִינוּקָה אַחַת: רַבִּי, לֹא
 שָׂדֶה הִיא זֹאת? אָמַרְתִּי לָהּ: לֹא, דֶּרֶךְ כְּבוֹשָׁה הִיא.
 אָמְרָה לִּי: לִיסְטִים כְּמוֹתָךְ כְּבוֹשָׁה. תִּינוּקָה מֵאִי הִיא?
 פַּעַם אַחַת הֵייתִי מִהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ, וְרֵאִיתִי תִינוּקָה יוֹשֵׁב
 עַל פְּרֶשֶׁת דֶּרֶכִּים. וְאָמַרְתִּי לוֹ: בְּאִיזָה דֶּרֶךְ נִלְךָ
 לַעֲרִי? אָמַר לִי: זוֹ קִצְרָה וְאַרוּכָה, וְזוֹ אַרוּכָה וְקִצְרָה.
 וְהִלַּכְתִּי בְּקִצְרָה וְאַרוּכָה, כִּיּוֹן שֶׁהִנַּעַתִּי לַעֲרִי מִצָּאֵתִי שְׁמִקִּיפִין אוֹתָהּ גִּנּוּת
 וּפְרִדִּיסִין, חוֹרְתִי לְאַחֲרִי. אָמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי, הֲלֹא אָמַרְתָּ לִּי קִצְרָה? – אָמַר לִּי:
 וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ אַרוּכָה! – נִשְׁקַתִּיו עַל רִאשׁוֹ, וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל
 שְׁכוּלְכֶם חֲכָמִים גְּדוּלִים אַתֶּם, מְגִדּוּלְכֶם וְעַד קִטְנֻכֶּם.

ערובין נג:

רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי הָוָה קָא אֲזִיל בְּאוֹרְחָא, אֲשַׁכְחָה לְבִירוּרְיָה, אָמַר לָהּ: בְּאִיזוֹ
 דֶּרֶךְ נִלְכָּה לָלוּד? – אָמְרָה לִיָּהּ: גְּלִילִי שׁוֹטָה, לֹא כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמִים "אֵל תִּרְבֶּה
 שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה; הִיא לָךְ לֹמֶר: בְּאִיזָה לָלוּד.

ערובין נג:

R. Joshua b. Hananiah remarked: No one has ever had the better of me except a woman, a little boy and a little girl. What was the incident with the woman? I was once staying at an inn where the hostess served me with beans. On the first day I ate all of them leaving nothing. On the second day too I left nothing. On the third day she over seasoned them with salt, and, as soon as I tasted them, I withdrew my hand. 'My Master', she said to me, 'why do you not eat?' — 'I have already eaten', I replied: 'earlier in the day'. 'You should then', she said to lie, 'have withdrawn your hand from the bread'. 'My Master', she continued, 'is it possible that you left [the dish to-day] as compensation for the former meals, for have not the Sages laid down: Nothing is to be left in the pot but something must be left in the plate?' What was the incident with the little girl? I was once on a journey and, observing a path across a field, I made my way through it, when a little girl called out to me, 'Master! Is not this part of the field?' — 'No', I replied: 'this is a trodden path' — 'Robbers like yourself', she retorted: 'have trodden it down' — What was the incident with the little boy? I was once on a journey when I noticed a little boy sitting at a cross-road. 'By what road', I asked him, 'do we go to the town?' — 'This one', he replied: 'is short but long and that one is long but short'. I proceeded along the 'short but long' road. When I approached the town I discovered that it was hedged in by gardens and orchards. Turning back I said to him, 'My son, did you not tell me that this road was short?' — 'And', he replied: 'did I not also tell you: But long?' I kissed him upon his head and said to him, 'Happy are you, O Israel, all of you are wise, both young and old'.

Eruvin 53b

R. Jose the Galilean was once on a journey when he met Beruriah. 'By what road', he asked her, 'do we go to Lydda?' — 'Foolish Galilean', she replied: 'did not the Sages say this: Engage not in much talk with women? You should have asked: By which to Lydda?'

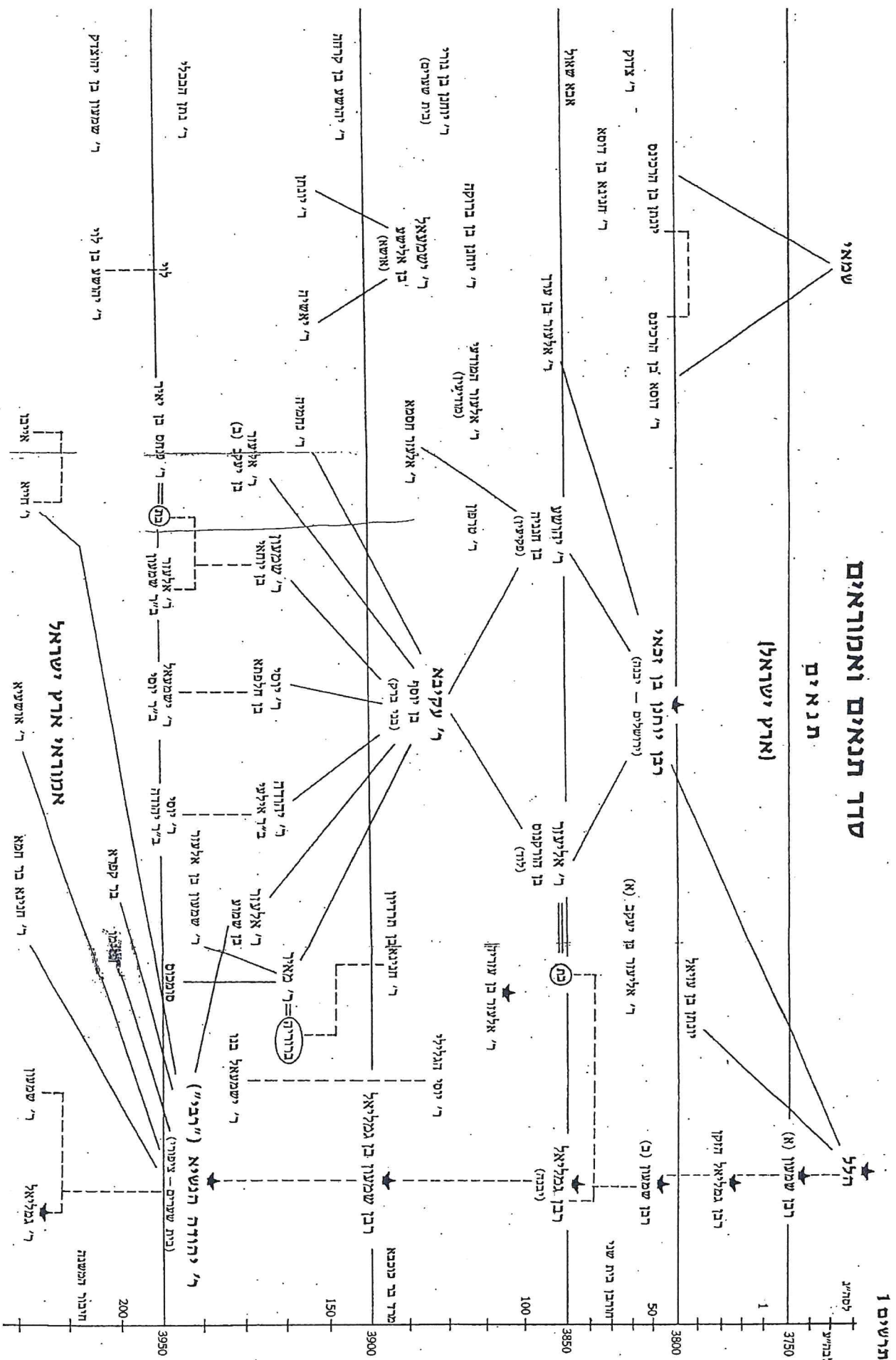
Eruvin 53b

תאריך: _____

יִרְמְיָהוּ בֶן עֲזִיקָא

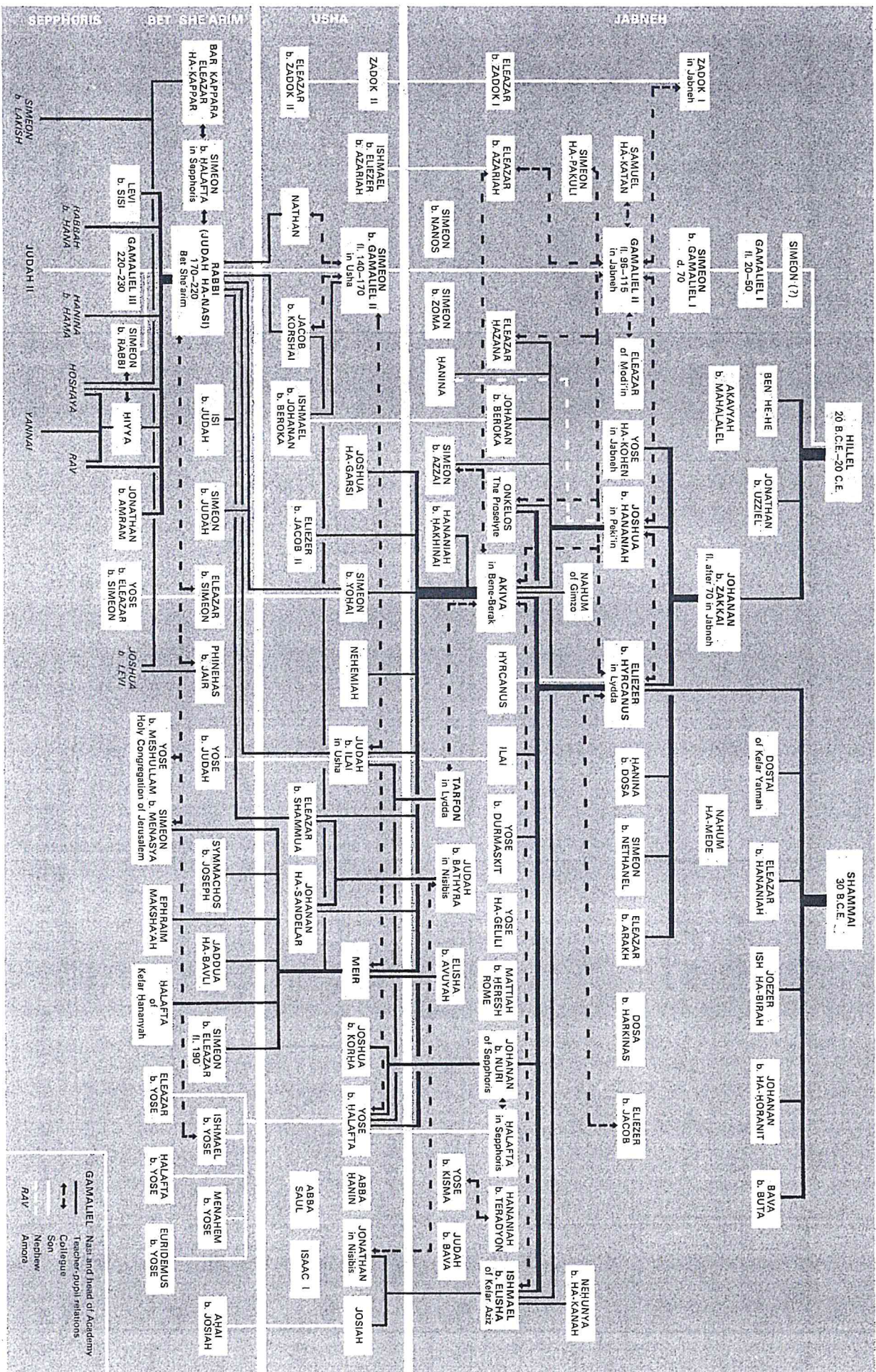
לסדר"ג
לברכה"ע

תשי"ז

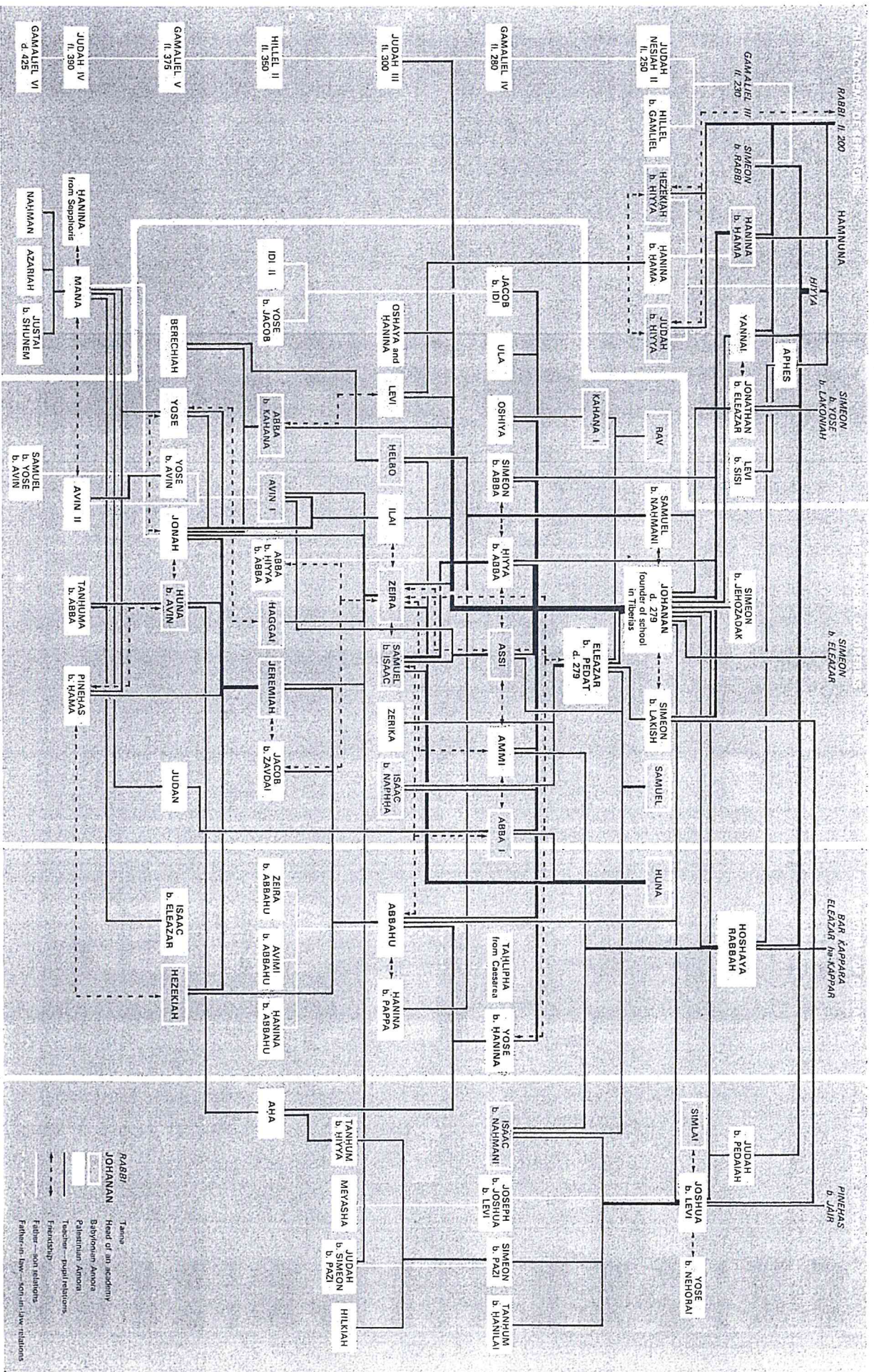

The principal *Amoraim* of the Palestinian academies.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

אשר כחשנו צמחנותו לאנוני קטע קטן ביריחו.

[illegible]

KADDISH DE-RABBANAN

Mourners and those observing Yahrzeit:

[illegible]

Congregation and mourners:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

Mourners:

וְהַיְתָּאֵלֹהִים וְיִתְּנֵם לְאֵלֹהֵינוּ מַעֲשֵׂהְשֵׁלָה בְּרַחֲמֵינוּ
וְהַיְתָּאֵלֹהִים וְיִתְּנֵם לְאֵלֹהֵינוּ מַעֲשֵׂהְשֵׁלָה בְּרַחֲמֵינוּ

אזרחות

על תאורא על רבנא על סמקדיהו, ועל כל סמקדי
תלמידיהו, על כל סמקדיהו דאורייתא, די בארעא עדין
ווי קל-אמר נאמר, והא להו זכרון על קא רבא, ותא
הקרא ורסמין ותין אריבין וקונא, וריתא, ופרקא קו
קום אבוהו די בשפא, ואתר אמו.

המלך המשיח.

[illegible]

